

na które powołano się w sprzeciwie: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie,

na które powołano się w sprzeciwie: Międzynarodowa rejestracja słownego znaku towarowego „TONOPAN” dla towarów z klasy 5 (nr 227 508)

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 20 sierpnia 2009 r. — Electrabel przeciwko Komisji

(Sprawa T-332/09)

(2009/C 267/129)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Electrabel (przedstawiciele: M. Pittie i P. Honoré, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;
- tytułem żądania głównego, stwierdzenie nieważności w całości zaskarżonej decyzji;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 2 i 3 zaskarżonej decyzji, a przynajmniej obniżenie kwoty grzywny nałożonej na skarżącą na podstawie art. 2 zaskarżonej decyzji;
- w każdym razie nakazanie Komisji zwrotu wszystkich kosztów poniesionych przez skarżącą w związku z niniejszą skargą.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżącą domaga się, tytułem żądania głównego, stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2009) 4416 wersja ostateczna z dnia 10 czerwca 2009 r., w której Komisja stwierdziła, że skarżącą naruszyła art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 4064/89 ⁽¹⁾, przeprowadzając koncentrację o wymiarze wspólnotowym przed jej zgłoszeniem oraz przed uznaniem jej za zgodną ze wspólnym rynkiem. Skarżącą

domaga się, tytułem żądania ewentualnego, uchylecia lub przynajmniej obniżenia kwoty grzywny, która została na nią nałożona w art. 2 zaskarżonej decyzji.

Na poparcie skargi skarżącą przytacza cztery zarzuty oparte na:

- niewłaściwej kwalifikacji naruszenia, w szczególności z powodu pomylenia naruszenia polegającego na braku zgłoszenia z naruszeniem polegającym na przedwczesnym wprowadzeniu w życie koncentracji, i tym samym sprzeczności uzasadnienia co do kwalifikacji naruszenia z oceną czasu jego trwania;
- naruszeniu art. 3 ust. 3 i art. 14 ust. 2 rozporządzenia nr 4064/89 oraz wytycznych Komisji w sprawie pojęcia koncentracji, jako że Komisja uznała, że w dniu 23 grudnia 2003 r. Electrabel przejęła faktycznie wyłączną kontrolę nad Compagnie Nationale du Rhône. Skarżącą twierdzi, że Komisja i) pominęła istotne okoliczności w niniejszej sprawie, między innymi publiczny charakter Compagnie Nationale du Rhône, ii) zastosowała w sposób niekompletny i błędny definicję faktycznie wyłącznej kontroli, jaką określiła w swoich wytycznych w sprawie pojęcia koncentracji oraz (iii) popełniła kilka oczywistych błędów w ocenie dotyczących między innymi organów kierowniczych Compagnie Nationale du Rhône;
- przedawnieniu uprawnienia Komisji do wymierzenia sankcji w niniejszym przypadku oraz
- naruszeniu zasad proporcjonalności, dobrej administracji i ochrony uzasadnionych oczekiwań, jako że Komisja nałożyła na skarżącą grzywnę w tak dużej wysokości za naruszenie niemające żadnego wpływu na konkurencję.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 4064/89 z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.U. L 395, s. 1; ponownie opublikowane w całości w Dz.U. 1990, L 257, s. 13, w sprostowanej wersji).

Skarga wniesiona w dniu 20 sierpnia 2009 r. — Polska przeciwko Komisji

(Sprawa T-333/09)

(2009/C 267/130)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciel: M. Dowgielewicz, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności załącznika I do decyzji Komisji 2009/444/WE z dnia 10 czerwca 2009 r. (notyfikowanej jako dokument nr K(2009)4375) ustalającej przydzielenie państwom członkowskim na lata 2009 — 2012 kwot uzyskanych w wyniku modulacji, o której mowa w art. 7 i 10 rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009⁽¹⁾, w części określającej przydzielenie państwom członkowskim kwot uzyskanych w wyniku modulacji zgodnie z art. 9 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 na rok 2012;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o częściowe stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2009/444/WE opierając swoją skargę na następujących zarzutach.

Po pierwsze, skarżąca podnosi zarzut naruszenia zasady hierarchii norm prawnych poprzez przyjęcie środków sprzecznych z artykułem 9 ust. 2 rozporządzenia nr 73/2009⁽²⁾. Skarżąca podnosi w tym względzie, że zaskarżona decyzja rozdziela kwoty przewidziane na cały okres 2009 — 2012 wyłącznie pomiędzy państwa Wspólnoty Piętnastu, podczas gdy artykuł 9 ust. 2 rozporządzenia nr 73/2009 przewiduje, że od 2012 r. państwa te nie będą już jedynymi państwami członkowskimi, których dotyczy modulacja. W związku z powyższym, zdaniem skarżącej, nowe państwa członkowskie powinny również zostać objęte wskazanym mechanizmem w odniesieniu do roku 2012.

Po drugie, skarżąca podnosi zarzut naruszenia zasady podziału środków uzyskanych z modulacji według obiektywnych kryteriów, wynikającej z motywu 14 preambuły rozporządzenia nr 73/2009 i artykułu 9 ust. 2 tego rozporządzenia, oraz naruszenia zasady solidarności.

Po trzecie, skarżąca podnosi zarzut naruszenia zasady niedyskryminacji, jako że, zdaniem skarżącej, zastosowane przez Komisję kryteria podziału środków z modulacji na rok 2012 (takie jak data przystąpienia danego państwa członkowskiego do Unii Europejskiej i stopień przyczynienia się danego państwa członkowskiego do uzyskania środków z modulacji), które doprowadziły do wykluczenia Rzeczypospolitej Polskiej i innych nowych państw członkowskich z udziału w tych środkach, nie są obiektywne i nie zapewniają proporcjonalnego rozłożenia obciążeń i korzyści wynikających z mechanizmu modulacji.

Po czwarte, zdaniem skarżącej, zaskarżona decyzja narusza art. 253 WE, ponieważ przyczyni wykluczenia nowych państw członkowskich z udziału w roku 2012 w części środków uzyskanych z modulacji, która powinna być dzielona według obiektywnych kryteriów pomiędzy wszystkie państwa członkowskie stosujące mechanizm modulacji, nie zostały wyjaśnione przez Komisję ani w treści zaskarżonej decyzji, w szczególności w jej preambule, ani w toku prac nad zaskarżoną decyzją.

Po piąte, skarżąca zarzuca stronie pozwanej naruszenie istotnego wymogu proceduralnego poprzez przyjęcie zaskarżonej decyzji w sposób sprzeczny z przepisami regulaminu proceduralnego Komitetu Zarządzającego do Spraw Płatności Bezpośrednich oraz art. 3 rozporządzenia Rady EWG nr 1 w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej⁽³⁾. Skarżąca podnosi, że Komisja nie przekazała przedstawicielowi Rzeczypospolitej Polskiej projektu zaskarżonej decyzji w języku polskim, pomimo zgłoszonej prośby, co utrudniło skarżącej ocenę tego projektu oraz przeprowadzenie niezbędnych konsultacji.

⁽¹⁾ Dz. Urz. UE L 148 z 11.6.2009, str. 29

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. L 30 z 31.1.2009, str. 16)

⁽³⁾ Dz.U. L 17 z 6.10.1958, str. 385

**Skarga wniesiona w dniu 24 sierpnia 2009 r. —
Groupement Adriano, Jaime Ribeiro, Conduril —
Construção przeciwko Komisji**

(Sprawa T-335/09)

(2009/C 267/131)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Groupement Adriano, Jaime Ribeiro, Conduril — Construção ACE (Póvoa de Varzim, Portugalia) (przedstawiciele: A. Pinto Cardoso i L. Fuzeta da Ponte, advogados)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji zawartej w nocie debetowej nr 3230905272 z dnia 12 czerwca 2009 r. oraz decyzji zawartej w zawiadomieniu z dnia 3 sierpnia 2009 r., wzywającym skarżącą do uregulowania tej noty w terminie 15 dni, wraz z odsetkami za zwłokę, w związku z wykonaniem zamówienia AH 04/2004 na budowę odcinka drogi między miastami Tanger i Saida („Projet de la Rocade Méditerranéenne”), finansowanego przez Wspólnotę w ramach programu MEDA I;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.